

РЕШЕНИЕ

№ 2992

гр. София, 17.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5517** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 20.05.2010 г. по н.а.х.д. № 1496 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 105 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 36387 от 03.04.2008 г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта му по пункт едно, с която на К. И. К. са наложени кумулативно административни наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, на основание чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.21, ал.1 от същия закон.

Жалбата срещу наказателното постановление, в частта му по пункт едно е оставена без разглеждане с влязло в сила протоколно определение от 20.04.2010 г. по н.а.х.д. № 1496 / 2010 г., С районен съд, НК, 105 състав.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от К. И. К., чрез процесуален представител, в която моли същото да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащо на обжалване съдебно решение, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществуващото на спора СРС правилно е установил, че К. И. К. е осъществил състава и административното нарушение, визирано в наказателното постановление по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата, за което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност по чл.182, ал.1, т.5 от този закон. Наложеният кумулативно санкции са в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението размер.

Не може да се приеме, че в решението на СРС не е налице произнасяне по целия предмет на спора, както твърди касатора, визирайки кумулативно наложената санкция временно лишаване от право за управление на МПС. За такова не може да се съди от обстоятелството, че в текста на решението при посочване на оспореното наказателно постановление не е описвано цялото му съдържание.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Независимо от правилността на постановеното решение, налице е основание за приложение на разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, а именно ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменение на Закона за движение по пътищата, с ДВ, бр. 10 от 2011 г., размерът на глобата е завишен, но е премахната възможността за кумулативно налагане и на наказание лишаване от право за управление на МПС за определен период от време.

Предвид горното, макар решението на СРС да е правилно, доколкото законодателната промяна е последвала след постановяването му, следва да бъде изменено процесното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.05.2010 г. по н.а.х.д. № 1496 / 2010 г. на Софийски районен съд, НК, 105, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 36387 от 03.04.2008 г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи по пункт едно от постановлението, с изключение на частта му, относно наложената санкция на К. И. К. лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, която се **ОТМЕНЯ**.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.